

Ἐκ πάντων τούτων, ἂν καὶ δὲν ἤρευνήσαμεν εἰμὴ ἐν μόνον μέρος τῶν ἐλληνικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ τοῦτο ἀτελέστατα, πασιφανῶς ἀποδεικνύεται ἡ σχέσις τῶν νεωτέρων πρὸς τοὺς ἀρχαίους καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ παρὰ πάντα ἄλλον ὡς πρὸς τὸν ἐθνικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα.

Ζάκυνθος, 1892.

Διονύσιος Ἑλισκόπουλος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΒΙΝΣΤΑΙΝ'

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Μ' ΑΡΘΟΥΡ
(Alexandre M' Arthur).

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Χαρικλείας Ν.Μ.)

Ὁ δεύτερος λόγος τῶν κατὰ τοῦ Ρουβινστάιν ἐπικρίσεων εἶνε σοβαρωτάτη μομφὴ κατὰ καλλιτέχνου, ἀπευθυνομένη δὲ κατὰ τοῦ Ρουβινστάιν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὅλως ἐξαμβλωματική, διότι δὲν ὑπῆρξε καλλιτέχνης πιστότερος τοῦ Ρουβινστάιν, κατὰ γενικὸν κανόνα, — καὶ οἱ μεγάλοι καλλιτέχναι ἔχουσιν ἐξαιρετικὰς στιγμὰς — εἰς τὰ κείμενα τῶν συνθεμάτων τὰ ὁποῖα ἐξετέλει. "Ὅτε εἶχε πρὸ αὐτοῦ σύνθεμα τοῦ Βετῶθεν, ἐξετέλει σύνθεμα τοῦ Βετῶθεν, ὅτε προῦκειτο περὶ ἔργου τοῦ Μπάχ, τὸ ἐκτελούμενον ἦν ἔργον τοῦ Μπάχ, ὡς ἦτο τὸ ἐκτελούμενον τοῦ Σωπέν ἢ τοῦ Σοῦμαν, ὅτε ἐξετέλει ἔργα τῶν μουσικοδιδασκάλων τούτων.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀρκεῖ ἐν βλέμμα ἐπὶ προγράμματος συναυλιῶν αὐτοῦ περιλαμβάνοντος τεμάχιον οἷον ἡ «Appassionata Sonata», ἡ «Berceuse» τοῦ Σωπέν, ἡ «Fantasia Chromatica» τοῦ Μπάχ, ἡ «Fantasia» ἐν ᾧ μεῖζονι τοῦ Σοῦμαν. Τὰ τέσσαρα ταῦτα τεμάχια ἀπαιτοῦσι μεγάλην δεξιότητα καὶ ἀκρίβειαν παρὰ τοῦ καλλιτέχνου τοῦ ἐπιλαμβανομένου τῆς ἐκτελέσεως καὶ δεξιότητα ἰδιάζουσιν εἰς τὸ ἰδεῶδες ἐκάστου τῶν συνθετῶν τούτων. Καὶ ὅμως οὐδεὶς τῶν συγχρόνων κλειδοκυμβαλιστῶν κατέχει τὴν ἐπαρκῆ εἰς πάντα ἰδιοφυίαν τοῦ Ρουβινστάιν, τολμηρότατος δὲ εἶνε ὁ ἐπικριτὴς ὁ ἀρνούμενος τούτο. Ὑπάρχουσιν βεβαίως μετριότητες τὰ πάντα ψέγουσαι ὅταν ὅμως ὁ λέων ὀρθοῖ τὴν χαίτην, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅταν ὁ Ρουβινστάιν παρουσιάζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν συναυλιῶν αὐτοῦ, αἱ μετριότητες αὗται συ-

ἰ Συνέχεια· ἴδε φυλλάδιον 10.

στέλλονται καὶ ἀποκρύπτονται. Ἀφ' ἑτέρου πάλιν, θὰ ἦτο ἄτοπος καὶ ἡ μὴ παραδοχὴ ὅτι καὶ ὁ Ρουβινστάιν ἐνίοτε παραφέρεται ὑπὸ τῆς ιδιοσυγκρασίας αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ «ἐνίοτε» καὶ τὸ «πάντοτε» δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Ὑφίστανται ἡμέραι καθ' ἃς δὲν ἔχει διάθεσιν καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ εἶνε λεηλασμένη, ἀλλὰ, καίτοι ὑπάρχουσιν ἄγαν ζηλωταὶ δισχυριζόμενοι ὅτι καὶ ἡ ἐσφαλμένη ἐκτέλεσις τοῦ Ρουβινστάιν εἶνε κρείσσων τῆς ὀρθῆς ἄλλων καλλιτεχνῶν, τοῦτο βεβαίως δὲν εἶνε παραδεκτόν. Τὸ ἐσφαλμένον εἶνε ἐσφαλμένον καὶ ὡς τοιοῦτον ἀσύγνωστον. Προτιμότερον δὲ τὸ λέγειν ὅτι αἱ ἐσφαλμέναι αὗται κρούσεις χωνεύονται εἰς τὰ πελάγη καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν ὀρθῶν. Οὐδεμία εἰς μουσικὸν μεῖζων ἡδονὴ ἐν τῷ βίῳ τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ρουβινστάιν. Εἰς τὸ πνεῦμα ἀνοίγει νέαν ἀντίληψιν πραγμάτων, σκέψεων, ἰδεῶν, κόσμων· διότι ὁ Ρουβινστάιν ὅταν ἐκτελῇ, εἶνε πλέον ἢ κλειδοκυμβάλιστής, εἶνε ποιητής, μάγος. Ὅταν ἐκτελῇ ἔργον τοῦ Βετῶθεν, μεταρσιούμεθα μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἄπειρον· ὅταν τοῦ Σούμαν, εἰσδύομεν εἰς ἄδυτα μυστικισμοῦ καὶ ρομαντισμοῦ· ὅταν τοῦ Σωπέν, περισυλλεγόμεθα εἰς ρεμβασμούς, θίγονται αἱ τρυφερώτεραι χορδαὶ τῆς καρδίας καὶ πτερυγίζουσι πρὸ ἡμῶν αἱ μυχιαίταται χαρὰ καὶ λῦπαι τοῦ βίου. Καὶ πῶς τοῦτο; δύναται τις νὰ ἐρωτήσῃ. Ἀκριβῶς τοῦτο εἶνε τὸ μυστικὸν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς ὁ καταληπτὸς λόγος εἶνε ὅτι ἔχει καρδίαν γινώσκουσαν πάντα ταῦτα καὶ συναρμολογμένην εἰς πάντα ταῦτα, ἐμβαθύνουσαν εἰς πάντα τὰ μυχιαίτατα ψυχικὰ συναισθήματα. Ὅταν δ' ἐκτελῇ, ἀποκαλύπτει ἡμῖν καὶ ἐξηγεῖ αὐτά, δεικνύει τίς ἡ μουσικὴ καὶ τίς ἡ δύναμις αὐτῆς.

Καταλλήλως πρὸς τοῦτο καὶ ἡ φύσις ἐπροίκισεν αὐτόν. Νομίζει τις ὅτι αἱ χεῖρές του ἐπλάσθησαν διὰ κλειδοκύβαλον· εἶνε εὐστροφοί, ἐλαφροί, ἰσχυροί, μετὰ δακτύλων πεπλατυσμένων κατὰ τὰ ἄκρα καὶ ἀνοιγομένων εἰς παντοειδεῖς διασκελισμούς, ὡς ἐξ ἐνατίγματος δ' αἰσθανόμεναι πάσας τὰς λεπτότητας τῆς κρούσεως ἀπὸ τοῦ τελειοτάτου legato μέχρι τοῦ τραχυτάτου staccato. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου κέκτηται τὸ προσὸν ν' ἀποσπᾷ ἐκ τοῦ κλειδοκυμβάλου πᾶσαν τὴν χάριν ἀνθρωπίνης φωνῆς, καὶ τοῦτο μετὰ πάθους, μελαγχολίας καὶ μετ' ἐκφράσεως οἰουδῆποτε κατὰ βούλησιν ἄλλου συναισθήματος. Οἱ ἀκούσαντες αὐτόν, νὰ ἐκτελῇ τινὰς τῶν ἰδίων αὐτοῦ χαριεσσῶν romances ἢ nocturnes τοῦ Σωπέν, ἄληστον θαυμασμόν ἠσθάνθησαν ἐπὶ τῇ εὐστροφίᾳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, ὅτε μετὰ τινὰ λεπτὰ τὸν ἐβλεπον βυθιζόμενον εἰς τὰς φοβεράς δυσχερείας τὰς ἐγκατεσπαρμένας εἰς ἄλλα συνθήματα αὐτοῦ, εἰς polonaise τινὰ τοῦ Σωπέν, ἢ εἰς ραψωδίαν

τοῦ Λίστ καὶ τοῦτο μετὰ πυρὸς καὶ πάθους καὶ μετὰ δεξιότητος τέχνης ὑπερπηδῶσης πᾶν πρόσκομμα καὶ πᾶσαν δυσχέρειαν καὶ ἀποδιδούσης εἰς ἕκαστον σύνθεμα πᾶσαν τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ἐν αὐτῷ ιδέας.

Ἀκριβῶς ἡ ἑκτακτος αὕτη ιδιοφυΐα ἐκπλήττει καὶ θαμβοῖ τινες τῶν ἐπικριτῶν, μὴ δυναμένους νὰ ἐξηγήσωσι μήτε τοῦτο, μήτε αὐτόν. Ὑπαρξιν ὄντος συζευγνύντος ἐν τῷ βίῳ τοιοῦτους χειμάρρους ἀντιθέτων παθῶν καὶ αἰσθημάτων θεωροῦσιν ὡς ἀκατάληπτόν τι. «Εἶνέ τι παρὰ φύσιν» λέγουσι· ἀλλὰ, δόξα τῷ Θεῷ, δὲν εἶνε τοιοῦτόν τι. Εἶνε κολοσσαῖον, θαυμασίον, καταπληκτικόν, ἀλλ' οὐχὶ παρὰ φύσιν· εἶνε τὸ ἀποτελοῦν τὴν αἴγλην τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Ρουβινστάιν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ ὡς κλειδοκυμβαλιστοῦ.

Πολλάκις ἐρρήθη ὅτι ὁ Ρουβινστάιν δὲν ἐμόρφωσεν ἰδίαν σχολὴν κλειδοκυμβαλιστῶν, ὅπερ καὶ ἀληθές. Εἰς μόνον εἶνε ὁ Ρουβινστάιν καὶ δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἄλλον, διότι τὸ μυστήριον τῆς θαυμασίας ἐκτελέσεως τοῦ Ρουβινστάιν ἐγκείται ἐν τῇ ἐκτάκτῃ αὐτοῦ ὑπεραχῇ ὑπὸ ἔποψιν τόνου καὶ κρούσεως, ἡ δὲ ὑπεροχὴ αὕτη εἶνε ἄσκησις τὴν ὁποίαν δὲν δύναται τις νὰ διδάξῃ, ἀκριβῶς δὲ ἐν τούτῳ ἐγκείται καὶ ἡ διαφορὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Ρουβινστάιν ἐν συγκρίσει πρὸς οἰονδήποτε ἄλλον.

Πράγματι ἐν τούτῳ ἐγκείται καὶ ἡ μεγίστη διαφορὰ τῆς ἐκτελέσεως Ρουβινστάιν καὶ τῆς τῶν ἄλλων. Πολλάκις ἐρρήθη καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον διαδεδομένων ἐπικρίσεων εἶνε ὅτι οὐδέποτε ἐκτελεῖ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ τεμάχιον ὁμοιομόρφως. Ἐν τούτῳ ὑπάρχει ἀλήθεια· τις, καὶ κατὰ συνέπειαν προήχθησάν τινες καὶ μέχρι τοῦ δισχυρισμοῦ ὅτι προέρχεται ἐκ μὴ σαφοῦς ἀντιλήψεως τῆς ιδέας τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελουμένων συνθεμάτων. Ἀλλ' ὁ Ρουβινστάιν, ὡς πάντες οἱ ἔξοχοι καλλιτέχναι, κεῖται ὑπεράνω πάσης ἐπικρίσεως. Οἱ ἐπικριταὶ δύνανται νὰ γράφωσι καὶ διαδίδωσιν ὅ, τι θέλουσιν· ὁ Ρουβινστάιν ὅμως ἦτο καὶ εἶνε θαῦμα καὶ καύχημα τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Ὁ Ρουβινστάιν ὡς συνθέτης.

Ἡ εἰς Ρωσσίαν ἐπάνοδος τοῦ Ρουβινστάιν κατὰ τὸ δέκατον ἑνατον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἦτο ἀτυχές διάδημα. Βεβαίως ἐν αὐτῇ καὶ δόξα καὶ τιμαὶ ἐπεδαψιλεύθησαν αὐτῷ, ἀλλὰ τὸ στάδιον τῆς δράσεως ἦτο περιορισμένον. Μεγάλα ἐν αὐτῇ εἰργάσατο, ἀλλὰ ταῦτα δὲν

ἐξετιμῆθησαν ἐπαρκῶς, διότι τὸ ἔδαφος δὲν ἦτο εἰσέτι κατὰ τοῦτο ὄριμον· οὕτω δὲ πολλάκις αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ παρεγνωρίθησαν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ καὶ τὰ σχέδια αὐτοῦ ἀνετράπησαν. Ἡ θέσις αὐτοῦ ἦτο ἐν Γερμανίᾳ, καὶ ἂν διέμενεν ἐν αὐτῇ θ' ἀπέβαινε περιφανέστερος, εὐτυχέστερος καὶ κάλλιον θὰ κατενοεῖτο τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ. διότι ὁ ἀληθὴς Ρουβινστάιν, ὡς χαρακτήρ καὶ ὡς καλλιτέχνης, εἶνε ἄγνωστος εἰς τὰ ἐννέα δέκατα καὶ αὐτῶν τῶν ἀπειροπληθῶν συναδέλφων αὐτοῦ ἐν τῇ τέχνῃ.

Ἐν Ρωσίᾳ παρενοήθη καὶ κατεπολεμήθη ὑπὸ ζηλοτυπιῶν καὶ ραδιουργιῶν, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ Εὐρώπῃ δὲν εἶνε ἐπαρκῶς γνωστὸς ὡς καλλιτέχνης. Χαρακτήρ ὡς τὸν αὐτοῦ, ὑπερήφανος, συνεσταλμένος καὶ σιωπηρὸς, εἶνε ἀνίσχυρος πρὸς πᾶσαν πάλιν τοῦ βίου· δὲν ὑπείκει εἰς θελήσεις τῶν συγχρόνων καὶ βαδίζει μόνος, καίτοι οὐδεὶς ἄλλος μουσικὸς μείζονα αὐτοῦ ἐπίδρασιν ἠδύνατο νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ. Δὲν εἶχεν ὡς Βάγνερ τὸ εὐτύχημα νὰ εὕρῃ ἕνα Λίστ ἢ ἕνα Λουδοβίκον τῆς Βαυαρίας, καὶ ὅμως οὐδ' ὁ Βάγνερ ἦτο θερμουργότερος αὐτοῦ μουσικὸς ἀνακαινιστής. Οὐδεὶς ἔτυχεν ἥττονος τοῦ Ρουβινστάιν προστασίας καὶ οὐδεὶς ἔχρηζε μείζονος. Ὁ Βάγνερ περιφρονηθεὶς καὶ χλευασθεὶς κατὰ τὴν νεότητά καὶ τὴν ὄριμον ἡλικίαν, κατῴρθησεν ἐν τέλει κατὰ τὴν πρεσβυτικὴν ἡλικίαν νὰ ἐπιβληθῇ χάρις εἰς τὴν ἀδύναστον αὐτοῦ ἐπιμονὴν καὶ τὴν γενναιοδωρίαν ἰσχυρῶν φίλων, οὓς οὐκ ἐπαύετο ἐκλιπαρῶν· ἀλλ' ὁ Ρουβινστάιν, σιωπηρὸς πάντοτε, καὶ νῦν τοιοῦτος εἶνε.

Ἄν διέμενεν ἐν Γερμανίᾳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζωτικῆς δράσεως καὶ κινήσεως τοῦ μουσικοῦ κόσμου, ἡ σιωπὴ αὕτη θὰ τῷ ἦτο ἀδύνατος. Ὅσάκις θὰ ἤσθάνετο πάτημα ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, θὰ ἤσχαλλε καὶ θὰ ἐφώνει, θὰ εἶχε μαθητὰς διαδίδοντας τὴν φήμην καὶ τὴν τέχνην αὐτοῦ, θὰ ἐσχημάτιζε κύκλον φίλων καὶ θιασωτῶν προθύμων τῶν ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων αὐτοῦ· ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἐν Γερμανίᾳ θὰ ἔζη, κτώμενος δύναμιν καὶ δράσιν ἐν τῇ φλογερᾷ καμίνῳ τῆς μουσικῆς ζωῆς καὶ ἐργασίας, ἐνῶ κεκλεισμένος ἐν Πιερουπόλει ἐστερεῖτο εὐκαιριῶν ἀναπτύξεως ἰδίας δράσεως. Ἀλλὰ καὶ περιορισμένος κατῴρθησε νὰ ἀφίσῃ μνημεῖον τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ διὰ τῆς ιδρύσεως τοῦ Ὁδείου, σχολῆς μουσικῆς, νεωτέρας μὲν, οὐδεμιᾶς ὅμως ἄλλης τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑστερούσης. Ὅντως ἡράκλειον ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἡκιστα ὠφέλιμον τῷ Ρουβινστάιν ὡς συνθέτῃ, καὶ τῇ διαδόσει τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐξω μουσικὸν κόσμον.

Περὶ τοῦ Ρουβινστάιν ὡς συνθέτου δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἔπεσεν ὁ μαγνῆσας τοῦ Σεϋβερτ· ὑπὸ ἔποψιν μελωδίας δὲν ὑπάρχει σήμερον ἐφάμιλλος αὐτοῦ, διότι ὡς ὁ Βράμς εἶνε ἡ σύγχρονος παρασημαντικὴ μεγαλοφυΐα, ὁ Βάγνερ ἡ δραματικὴ, οὕτω καὶ ὁ Ρουβινστάιν εἶνε ἡ λυρική. Ὡς συνθέτης ᾠσμάτων εἶνε ἔξοχος, ἐφάμιλλος τοῦ Σεϋβερτ. Πᾶν ἐν τοῖς ποιήμασι τοῦ Μοῦαρ, Βύρωνος, Γκαϊτε, Χάινε, Μυσσέ ἐκλεκτὸν ἐνέδυσσε διὰ μουσικῶν στροφῶν ἀθανάτου καλλονῆς. Οὐδὲν δύναται τις νὰ φαντασθῇ ἐρασμιώτερον τῶν «Ἑβραϊκῶν μελωδιῶν» ἐπὶ κειμένου τοῦ Βύρωνος· εἶνε τελειότης, ἄωτον ποιητικῆς τελειότητος. Τί περιπαθέστερον τῆς «Ἀβρὰς» αὐτοῦ, ἥς τὸ ἀγριωπὸν κάλλος καὶ ἡ πρωτοτυπία κατισχύει πάσης συγκρίσεως; Τί δὲ ἡδύτερον τῶν πολλῶν ᾠσμάτων τοῦ ἔαρος, ἐν οἷς φαίνεται ὡς ἐν κλωβῷ δεσμώτης ὁ φιλοπαίγμων ζέφυρος τοῦ Ἑαρος!

Ταῦτα καὶ μόνα—χείμαρρος μαργαριτῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ βίου, μαργαρίται προσφερόμενοι τοῖς πᾶσι, προσίτοι τοῖς πᾶσι—ἀρκοῦσι πρὸς δικαιώσιν τῆς φήμης τοῦ Ρουβινστάιν. Ὁ χρόνος δὲν δύναται νὰ μαράνη τὸ κάλλος αὐτῶν· θὰ παραμείνωσι τοιαῦτα ὡς ἡ καλλονὴ τῆς Ἡοῦς, τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων, ὁ φλοῖσθος τῶν ὑδάτων, ἡ χάρις τῶν δασῶν καὶ ὀρέων καὶ πάντων τῶν φυσικῶν θαυμάτων. Εἶνε δι' ἔθνος πολύτιμος θησαυρός. «Ἀθύρματα, ἀθύρματα!», λέγουσιν ἐπιπόλαιοί τινες ἐπικριταί, στρέφοντες μίαν ἢ δύο σελίδας τῶν συντόμων τούτων μελωδιῶν· τὰ ἀθύρματα ὅμως ταῦτα εἶνε ἀνεκτίμητοι μαργαρίται! — Ὁ Ρουβινστάιν συνέθεσε τοιαῦτα ὑπερδιακόσια.

Ὁ ἔξοχος καλλιτέχνης διήνυσε βίον μεστὸν ἐργασίας· ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι αἱ συναυλίαι, αἱ περιοδεΐαι, ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ἐν τῷ Ὁδεῖῳ ἀπησχόλουν αὐτὸν καθ' ὁλοκληρίαν· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ πολυπληθῆ ᾠσματα αὐτοῦ δὲν ἦσαν εἰμὴ ἐμπνεύσεις ἐν ὥραις σχολῆς· ἐκτὸς δὲ πάντων τούτων ἡ μουσικὴ ἐργασία αὐτοῦ εἶνε ἐκτενεστάτη, διότι καὶ ἡ ἐργατικότης αὐτοῦ εἶνε ἑκτακτος. Συνέθηκε δέκα μελοδράματα, τέσσαρα κατὰ τὴν πρώτην ἀφίξιν του εἰς Πετρούπολιν (1850—51), τρία τῇ προτροπῇ τῆς Μεγάλης δουκίσσης Ἑλένης, ἐξ ὧν τὰ δύο ἀπωλέσθησαν κατὰ τὴν ἀποτέφρωσιν τοῦ θεάτρου, εἰς ὃ τὸ πρῶτον ἐδιδάχθησαν, εἶτα τὴν Lalla Rookh ἢ Feramors, die Kinder der Haide, τὸν «Ἐμπορον Καλάσνικοφ», τὸν «Νέρωνα», τὸν «Δαίμονα» καὶ τὴν «Γκοριοῦσκαν». Ἐργασία κολοσσαία, πρὸ τῆς ὁποίας προάγεται τις νὰ φωνήσῃ «Ἀρκεῖ!» Ἀλλ' οὐχί, διότι ἔχομεν πρὸς τούτοις τὰ ἱερὰ μελοδράματα, τοὺς «Μακκαδαίους»,

τὸν «Πύργον τοῦ Βαβέλ», τὸν «Ἀπολεσθέντα Παράδεισον», τὴν «Σουλαμίτιδα» καὶ τὸν «Μωϋσέα». Πρὸς δὲ ἔχομεν ἕξ μεγάλας συμφωνίας, δύο τῶν ὑποίων, ὁ «Ὠκεανὸς» καὶ ἡ «Δραματική», εἶνε μεγαλοπρεπέστατα ἔργα. Εἰς ταῦτα προσθετέον πέντε συναυλίας διὰ κλειδοκύμβαλον, συναυλίας καὶ διευθετήσεις διὰ τετράχορδον καὶ βάρβιτον, τετραψῆδας δι' ἑγχορδα ὄργανα, πεμπτοψῆδας, τριψῆδας, εἰσαγωγάς, καὶ ἄπειρα τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον, ἕξ ὧν πολλὰ ὡς ἡ ballade «Λεωνόρα» εἶνε ἐκτάκτου καλλονῆς συνθέματα. Ἀλλὰ θὰ ἔλεγέ τις «ἄρκεϊ πλέον».

Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ διακρίνει τις σουβέρτιον μελωδικὴν χάριν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς ἰδίᾳς αὐτοῦ φλογερᾶς ἰδιοσυγκρασίας καὶ ποιητικῆς ἐξάρσεως. Ἐπιτυχῶς εἰσέρχεται εἰς ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς τέχνης, καὶ καθ' οἷονδὴποτε τρόπον εἰργάσθη κατ' οὐδένα ἀπέτυχεν. Εἶνε καθ' ἅπαντα ποιητῆς· δύναται νὰ δονῇ κατὰ βούλησιν ἅπασας τὰς χορδὰς τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας· πάθους, χαρᾶς, ἄλγους, πόθου, μελαγχολίας, ἀθυμίας, ἔρωτος, μίσους, φόβου, ἀδημονίας, ἐκστάσεως. Πάντων ἡ μεγαλοφυΐα αὐτοῦ κατέχει τὰς κλεῖδας. Τὰ φέροντα ἀριθμὸν ἔργα αὐτοῦ ἀνέρχονται εἰς 113, μὴ συμπεριλαμβανομένων πολλῶν συνθεμάτων τῆς νεανικῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ἅπερ ἀπωλέσθησαν ἢ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ρουβινστάιν ἐλησμονήθησαν. Διςχυρίσθησάν τινες ὅτι ὁ Ρουβινστάιν ὑπὲρ τὸ δέον πολλὰ συνέγραψεν· ἀλλὰ τοῦτο εἶνε παραλογισμός. Πάντες οἱ συνθέται, καλλιτέχναι ἢ συγγραφεῖς ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδιοφυΐας αὐτῶν προαγόμενοι εἶνε γόνιμοι εἰς ἔργα. Γράφουσιν οὐχὶ δι' ἑαυτοὺς ἢ δι' ἄλλους, ἀλλὰ διότι πρέπει νὰ γράψωσι. Καὶ περὶ τοῦ Ρουβινστάιν ὁ χρόνος καὶ αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ κρίνωσι καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην, βεβαίως δὲ πλείονα ἢ ἡμεῖς θὰ τῷ ἀποδώσωσι δικαιοσύνην καὶ ὅταν μέγα μέρος τῆς συγχρόνου μουσικῆς ἀπαρχαιωθῇ καὶ περιπέσῃ εἰς λήθην, τὰ ἡμέτερα τέκνα καὶ οἱ ἑγγονοὶ ἡμῶν θὰ τιμῶσι τὸν Ρουβινστάιν καὶ θὰ τέρπωνται ἐν τοῖς ἔργοις καὶ τῇ μεγαλοφυΐᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν ἦτο ἥττον πιστὸς εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἥττον φιλόπατρις καὶ ἥττον πρόθυμος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν συμφερόντων ἄλλων, θὰ ἔβλεπε ζῶν πλήρη τὸν θρίαμβον αὐτοῦ. Αἱ περὶ Ἱεροῦ μελοδράματος ιδέαι αὐτοῦ θὰ διεδίδοντο ἢ καὶ θὰ ἐπραγματοῦντο καὶ μεγάλως θὰ ἐπέδρα ἐπὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου. Ἡ Γερμανία θὰ ἐγίνωσκε πῶς νὰ τιμήσῃ, ν' ἀκούσῃ, νὰ ἐννοήσῃ, νὰ προαγάγῃ τὸν θρίαμβον αὐτοῦ, ἐνῷ ἡ Ρωσσία ἥττον συντελεστικὸν κατὰ τοῦτο ἔδαφος παρέσχεν αὐτῷ.

Μετὰ τινα ἔτη, ὅταν ἡ ἰσχυρὰ αὕτη μεγαλοφυΐα θὰ ἐκλίπη, ὅταν

αἱ συμβουλαὶ αὐτοῦ αἱ τοσάκις παραγκωνισθεῖσαι δὲν θὰ εἶνε πρόχει-
ροι καὶ οἱ μὴ θελήσαντες νὰ ἐκτιμήσωσιν αὐτὸν θὰ εὐρεθῶσιν ὥσεί
ναῦται ἐν κινδύνῳ ἄνευ κυβερνήτου, θὰ συναισθανθῶσι τὴν ἀδικίαν καὶ
θὰ λυπηθῶσι.

Κατάλογος τῶν ἔργων τοῦ Ρουβινστάιν

(ἀντιτεγραμμένος ἐκ τοῦ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Ὁδείου Παιδευπόλεως).

Ἔργ.

- 1 Onidine, μελέτη διὰ κλειδοκύμβαλον.
- 1 Ἐξ ἄσματα.
- 2 Δύο φαντασίαι.
- 2 Δύο ἄσματα.
- 3 Δύο μελωδία.
- 3 Ἄσμα.
- 4 Μαζούρκα.
- 4 Ρωσικὸν ἄσμα.
- 5 Τρία τεμάχια κλειδοκυμβάλου, Πολωνέζα C μεῖζον, Κρακοβιὲν
E ὑφές., Μαζούρκα G μεῖζον.
- 5 Ἡ ἀηδὼν.
- 6 Ταραντέλλα, διὰ κλειδοκύμβαλον, B μεῖζον.
- 6 Die Lerche.
- 7 Impromptu Caprice, διὰ κλειδοκύμβαλον, A ἔλας.
- 7 Hommage à Jenny Lind,
- 8 Ἐξ ἄσματα.
- 8 Voix intérieures διὰ κλειδοκύμβαλον, Volkslied, Réverie
Impromptu.
- 9 Ὀκταωδία.
- 9 Τρεῖς μελωδία διὰ κλειδοκύμβαλον—Chanson Russe, No-
cturne sur l'eau, La Cataracte.
- 10 Καμένοι Ὀστρόβ, εἴκοσι τέσσαρες εἰκόνες διὰ κλειδοκύμβαλον.
- 10 Δύο Nocturnes.
- 11 Τρία τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ τετράχορδον.—Allegro
Appassionato, Andante, Allegro.
- 11 Τρία τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ βάρβιτον.—Andante
quasi adagio, Allegro con Moto, Allegro risoluto.
- 11 Τρία τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ τετράχορδον. Moderato
Allegro con moto, Allegretto.
- 12 Sonata.

- 13 Sonata G μείζον, διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ τετράχορδον.
- 14 Ὁ χορὸς, φαντασία δεκαμερής.
1 Caprice, 2 Polonaise, 3 Contredanse, 4 Valse,
5 Intermezzo, 6 Polka 7 Polka Mazurka,
8 Mazurka, 9 Galop, 10 Le Rêve.
- 15 Δύο Τριωδία διὰ κλειδοκύμβαλον, τετράχορδον καὶ βάρβιτον,
F μείζον καὶ G ἔλασσον.
- 16 Τρία τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον.—Impromptu E ὑφέσ..
Berceuse D μείζον. Sérénade G ἔλασσον.
- 17 Τρεῖς τετραψῆλαι δι' ἑγχορδα ὄργανα G μείζον, C ἔλασσον,
F μείζον.
- 18 Sonata διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ βάρβιτον, D μείζον.
- 19 Sonata διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ τετράχορδον, A ἔλασσον.
- 20 Sonata διὰ κλειδοκύμβαλον, C ἔλασσον.
- 21 Τρία Caprices διὰ κλειδοκύμβαλον, F διέσ. μείζον, D μείζον,
E ὑφέσ. μείζον.
- 22 Τρεῖς Sérénades F μείζον, G ἔλασσον, E ὑφέσ. μείζον.
- 23 Τρεῖς Études.
- 24 Ἐξ préludes, A ὑφέσ. F ἔλασσον, G μείζον, B ἔλασσον,
G μείζον, C ἔλασσον.
- 25 Concerto, E ἔλασσον.
- 26 Δύο τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον, Romance F μείζον Im-
promptu A ἔλασσον.
- 27 Δέκα Romances.
- 28 Δύο τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον, Nocturne G ὑφέσ., Ca-
price E ὑφέσ.
- 29 Δύο νεκρώσιμα ἐμβατήρια—F ἔλασσον ἐπὶ τῷ θανάτῳ καλλι-
τέχνου. C ἔλασσον ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἥρωος.
- 30 Δύο τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον, Barcarolle, F ἔλασσον.
Allegro Appassionato, D ἔλασσον.
- 31 Ἐξ ᾠδαὶ διὰ τέσσαρας ἀοιδοὺς,—1. Die Schlanke Was-
serlilie (ἐκ τῶν τοῦ Χάινε). — 2. Trinklied, Wie die
Nochtigallen (Merza Schaffy). 3. Meeresstille und
Glückliche (Γκαϊτε). — 4. Jagdlust (Tieck). — 5. Die
Rache (Uhland).—Wiederhalle,
- 32 Ἐξ ᾠδαὶ, κείμενον ἐκ τοῦ Χάινε,
- 33 Ἐξ ᾠδαὶ.
- 34 Δώδεκα ᾠδαὶ.

- 35 Concerto, F μείζον.
36 Δώδεκα ᾠσματα,
37 Ἀκροστιχίς διὰ κλειδοκύμβαλον, L, F μείζον
A, G ἔλασσον
U, B ὑφ. μείζον
R, D ἔλασσον
A, F μείζον
38 Suite διὰ κλειδοκύμβαλον, —Prélude, Minuet, Gigue, Sa-
rabande, Gavotte, Passacaille, Allemande, Courante,
Passopied, Bourée.
39 Sonata, διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ βάρβιτον, G μείζον.
40 Συμφωνία, F μείζον.
41 Sonata διὰ κλειδοκύμβαλον, F μείζον.
42 Συμφωνία, Ὁκεανός, C μείζον.
43 Εἰσαγωγή.
44 Ἑσπερίδες ἐν Περουπόλει, ἐξ τεμάχια—Romance, Pre-
ghiera, Nocturne, Scherzo, Impromptu, Appassionato,
45 (ἀρθ. 1). Συναυλία διὰ κλειδοκύμβαλον G μείζον· (ἀρθ. 2)
Barcarolle, A ἔλασσον.
46 Συναυλία τετράχορδον καὶ ὀρχήστρα.
47 Τρεῖς Τετραωδία δι' ἑγχόρδα ὄργανα, E ἔλασσον, B ὑφ. μείζον, D ἔλασσον.
48 Δώδεκα Δυωδία.
49 Sonata F ἔλασσον, βιόλα καὶ κλειδοκύμβαλον.
50 Ἐξ χαρακτηριστικὰ τεμάχια διὰ τέσσαρας χεῖρας.—Nocturne
Barcarolle, Berceuse, Scherzo, Caprice, Marche.
51 Ἐξ τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον, — Melancolie, G ἔλασσον.
Jouissance, B μείζον. Réverie, A ἔλασσον. Caprice. Δ
ὑφ. Passion, F μείζον. Coquetterie, B μείζον
52 Τριωδία, B μείζον.
53 Ἐξ fugues, A ὑφ., F ἔλασσον, μείζον, B ἔλασσον, G μείζον, C ἔλασσον.
54 Oratorio, ὁ «Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος».
55 Τετραωδία.
56 Τρίτη Συμφωνία, A μείζον.
57 Ἐξ ᾠσματα.
58 Σκηνὴ καὶ ᾠσμα διὰ Contralto καὶ ὀρχήστραν.
59 Τετραωδία, F μείζον.

- 60 Συναυλίας Εισαγωγή, Β ύφεσ.
- 61 Τρία ἄσματα διὰ χορὸν ἀνδρῶν.
- 62 Ἐξ ἄσματα διὰ ποικίλας φωνάς.
- 63 Νηρηίς, Ρουσάλκα (Λέρμοντωφ) χορὸς μετὰ ὀρχήστρας διὰ γυναικείας φωνάς. (Rusalka),
- 64 Ἐξ ἄσματα, κείμενον ἐκ τῶν τοῦ Κρίλωφ.
- 65 Συναυλία, διὰ βάρβιτον καὶ ὀρχήστραν. Α ἔλασσον.
- 66 Τετραψῆδια, C μεῖζον.
- 67 Ἐξ Δυωδίαι.
- 68 Φάουστ, χαρακτηριστικὰ τεμάχια δι' ὀρχήστραν.
- 69 Τέσσαρα τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον, — Caprice. Α ὑφες., Nocturne, G μεῖζον, — Scherzo, Α ἔλασσον, — Romance, Β ἔλασσον, Forcata, D ἔλασσον.
- 70 Συναυλία διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ ὀρχήστραν, δι' ἔλασσον.
- 71 Τρία τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον. — Nocturne, Mazurka, Scherzo.
- 72 Ἐξ ἄσματα.
- 73 Φαντασία διὰ κλειδοκύμβαλον, F μεῖζον.
- 74 Cantata μετὰ ὀρχήστρας.
- 75 Λεύκωμα τοῦ Πέτερχοφ ἐκ δώδεκα τεμαχίων. — Souvenir, E μεῖζον, — Aubade, E ὑφες., — Marche funèbre, G μεῖζον, — Impromptu, E ὑφες., — Rêverie, — Caprice, F μεῖζον, — Pensées, F δις. ἔλασσον, — Nocturne, G μεῖζον, — Prelude, D μεῖζον, — Mazurka. D ἔλασσον, — Romance, Β ὑφες. μεῖζον, — Scherzo, E μεῖζον.
- 76 Ἐξ ἄσματα.
- 77 Φαντασία διὰ κλειδοκύμβαλον, E ἔλασσον.
- 78 Δώδεκα ἄσματα.
- 79 Ἰδὼν ὁ Τρομερός, εἰκὼν δι' ὀρχήστραν.
- 80 Ὁ «Πύργος τοῦ Βαβέλ» — ἱερὸν μελόδραμα.
- 81 Ἐξ μελέται διὰ κλειδοκύμβαλον.
- 82 Ἑπτὰ ἔθνικοι χοροί, — Ρωσσικός, Καυκάσιος, Πολωνικός, Οὐγγρικός, Ἰταλικός, Γερμανικός, Βοημικός.
- 83 Δώδεκα ἄσματα.
- 84 Φαντασία διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ ὀρχήστρας, C μεῖζον.
- 85 Τριψῆδια ἀρθ. 4, Α μεῖζον.
- 86 Romance καὶ Caprice διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ τετράχορδον.
- 87 «Δὸν Κιχῶτος», χαρακτηριστικὸν τεμάχιον δι' ὀρχήστραν.

- 88 Θέμα καὶ Ποικιλίαι, D μείζον, διὰ κλειδοκύμβαλον.
 89 Sonata, διὰ τέσσαρας χεῖρας, D μείζον.
 90 Δύο τετραῳδαὶ δι' ἑγχορδα ὄργανα, G ἔλασσαν, E ἔλασσαν.
 91 Die Gedichte und das Requiem-für Mignon.
 92 Δύο Σκηναὶ καὶ ᾄσματα διὰ mezzo-soprano καὶ ὀρχήστραν,
 — «Ἐκάδην—» «Ἀγάρον».
 93. Διάφορα — 1. Ballade Λεωνόρα. — 2. Ποικιλίαι Yankee
 Doodle. — 3. Τρία ᾄσματα. — 4. Δύο ρωσικαὶ Sérénades
 D ἔλασσαν καὶ A ἔλασσαν. — 5. Δύο μελέται, D ἔλασσαν, A
 μείζον. — 6. Scherzo, F μείζον. — 7. Barcarolle, A ἔλασ-
 σαν. — 8. Δύο τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον — Μελωδία, F
 διεσ. ἔλασσαν. Impromptu, A ὕψος. — 9. Δώδεκα τεμάχια.
 94 Συναυλία διὰ κλειδοκύμβαλον, E ὕψος.
 95 Δραματικὴ Συμφωνία ἀρθ. 4, D ἔλασσαν.
 96 Συναυλία, D ἔλασσαν, διὰ βάρβιτον καὶ ὀρχήστραν.
 97 Ἑξαῳδία, D μείζον.
 98 Sonata διὰ κλειδοκύμβαλον.
 99 Τετραῳδία, G ἔλασσαν.
 100 Sonata ἀρθ. 4 A ἔλασσαν διὰ κλειδοκύμβαλον.
 101 Δώδεκα ᾄσματα.
 102 Ρωσικὸν Caprice.
 103 Προσωπιδιοφορία διὰ τέσσαρας χεῖρας (12 τεμάχια).
 104 Ἑξ τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον. — Élégie, Variations,
 Études, Barcarolle, Impromptu, Ballade.
 105 Δώδεκα ᾄσματα.
 106 Δύο τετραῳδαὶ δι' ἑγχορδα ὄργανα, A ὕψος καὶ F ἔλασσαν.
 107 Ρωσικὴ Συμφωνία ἀρθ. 5, G ἔλασσαν.
 108 Τριῳδία ἀρθ. 5, C ἔλασσαν.
 109 Δώδεκα τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον. — Prélude, Valse, No-
 cturme, Scherzo, Impromptu, Rêverie, Caprice, Bau-
 chaniges, θέμα καὶ ποικίλματα, Μελέτη, E ὕψος.
 110 Ἡρωϊκὴ φαντασία.
 111 Συμφωνία, ἀρθ. 6, A ἔλασσαν.
 112 Τερὸν μελόδραμα, 4 ἀριθμοί. «Μωϋσῆς».
 113 Concertstürke, διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ ὀρχήστραν.

Ἔργα μὴ ἡριθμημένα.

Feramors. Δαίμων. Μακκαβαῖσι. Ἐμπορεὶς Καλόανικος. Νέρων.
 τομος 18'. Ἰούλιος.

Σουλαμίτις. Εισαγωγή καὶ μελόδραμα «Δημήτρι Δόνσκοῦ». Δύο με-
λέται διὰ κλειδοκύμβαλον ἐπὶ δύο Οὐγγρικῶν μελωδιῶν. Barcarolle,
Γ μεῖζον διὰ κλειδοκύμβαλον. Trot de Cavalerie διὰ κλειδοκύμβα-
λον. Valse Caprice, Ε ὕψος. Cadenzas διὰ συναυλίας, Βετῶβεν. D
ἐλασσον Συναυλία, Μότσαρτ. Ἐξ ᾠσματα. Δύο ᾠσματα. Ἄσμα, Hüte
dich. Ἄσμα Chanson d'Amour. Ἄσμα Φατμέ. Bluet διὰ κλειδο-
κύμβαλον. Μαρία, Πόλκα. Ἄσμα, Wenn Ich diese Klage. Μελό-
δραμα, «Θωμᾶς ὁ Παράφρων». Μελόδραμα, «Οἱ Κυνηγοὶ τῆς
Σιβηρίας». Μελόδραμα, «Ἡ Ἐκδίκησις».

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΛΒΑΝΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἀναγνώσω ἐν τῇ αἰ-
θούσῃ ταύτῃ περίεργά τινα ἔθιμα τῆς Ἄνω καὶ Μέσης Ἀλβανίας,
ιδίως δὲ διηγήθην τὰς τοῦ γάμου καὶ τοῦ λεγομένου αἵματος (ven-
detta) διαφόρους λεπτομερείας. Σήμερον θέλω λάβει ἐπίσης τὴν τιμὴν
νὰ διηγηθῶ ὑμῖν ἕτερα οὐχ ἥττον περίεργα ἔθιμα τοῦ λαοῦ ἐκείνου,
μεθ' οὗ διὰ τοσούτων δεσμῶν συνδεόμεθα.

Ἐν τῇ Ἄνω Ἀλβανίᾳ ὑπάρχουσι διάφοροι φυλαί, αἵτινες τοσοῦτον
ἀλλήλων διαφέρουσιν, ἀνεξαρτήτως. Ὀρησκεύματος, ὥστε ἡδύνατό τις
νὰ ὑπολάβῃ ὅτι οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν. Οἱ κάτοικοι
π. χ. τῆς Σκόδρας διαφέρουσι τῶν Μιρδίτῶν κατὰ τε τὴν γλῶσσαν,
τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔθιμα, καὶ οὗτοι πάλιν εὐσιώδεις διαφορὰς παρουσιάζ-
ουσι μετὰ τῶν λεγομένων Μελισόρων.

Ἰνα περιγράψῃ τις ἰδιαιτέρως ἅπαντα τὰ ἔθιμα τῶν διαφόρων τῆς
Ἀλβανίας φυλῶν ἤθελε χρειασθῇ ὁλοκλήρους τόμους, τοῦθ' ὅπερ οὐ τοῦ
παρόντος βεβζίως· θέλω λοιπὸν περιορισθῇ νὰ παράσχῃ ὑμῖν γενικὴν
εἰκόνα τῶν κυριωτέρων ἐθίμων, ἅτινα ἐπικρατοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσι, ση-
μειῶν ἐκάστοτε καὶ τὰς μᾶλλον ἀξίας λόγου διαφορὰς παρὰ τοῖς δια-
φόροις ὄρεινοῖς, καὶ δὴ παρὰ τοῖς λεγομένοις Μιρδίταις, οἵτινες καὶ πο-
λυπληθέστεροί εἰσι καὶ σπουδαιότεραν ἐν γένει κατέχουσι θέσιν ἐν τῇ
Ἄνω Ἀλβανίᾳ, πλέον ἢ ἅπαξ ἐνεκα τῶν πατροπαραδότων αὐτῶν
ἐθίμων εἰς δυσχερεστάτην πράγματι θέσιν ἐμβαλόντες τὴν κυρίαρχον
Δύναμιν. Πρὸς τοῦτο θέλω παρουσιάσαι ὑμῖν τὸν Ἀλβανὸν ἀπὸ τῆς